

Debrecen, 1896. december 29. – Debrecen, 1962. május 5.

Apja ácssegéd; négy évig vezetőségi tag volt a Magyarországi Építőmunkások Országos Szövetsége debreceni csoportjában. Az elemi iskolát Debrecenben végezte. Szakmát akart tanulni, de 1915-ben tanulmányait meg kellett szakítani, mert katonai behívót kapott. Három évig frontszolgálatot teljesített. 1918-ban sebesülten tért haza. Felépülése után a Magyar Államvasutak debreceni üzemegységében, a vagongyárban helyezkedett el, mint ácssegéd. Később bognárként dolgozott. 1944 végén a város felszabadulása után részt vett a vasútvonalak helyreállításában, a vagonok újjáépítésében, ezért megkapta a Közlekedési Minisztérium újjáépítési jelvényét. Belépett a Szociáldemokrata Pártba, szemináriumot végzett, megválasztották bizalminak. A vagongyári üzemi bizottság tagja, majd alelnöke, a bognárcsoport vezetője volt. Az 1947. augusztus 31-én megrendezett választásokon pártja a Hajdú és Bihar megyei választókerületben indította, pótképviselő lett. Behívására 1948. április 26-án került sor. A pártegyesítéskor az MDP tagja lett. Vállalatvezetőként ment nyugdíjba.